

A XXI. század médiumainak hatásai és lehetőségei a politikai kommunikációban

2007

Tartalomjegyzék

Nyilatkozat.....	4
Köszönet nyilvánítás.....	5
Bevezetés.....	6
I. A politika kommunikáció szempontú megközelítése.....	7
I.1. A politika.....	7
I.2. A politika rendszere.....	7
I.3. A politikai kommunikáció.....	8
I.4. A politika médiumai.....	8
I.5. A médiakommunikáció a politikában.....	11
II. A kommunikációs technológiákról általában.....	13
II.1. A politikai Kommunikációs technológiák fogalma.....	13
II.2. A politikai kommunikációs technológiák célja.....	14
II.3. Kommunikációs technológiák funkciói.....	16
II.4. A kommunikációs technológiák fajtái.....	18
II.5. A politikai kommunikációs technológiák rendeltetése.....	19
II.6. A politikai Információ értékét növelő tényezők.....	21
III. Új technológiák a politikai kommunikációban.....	24
III.1. A számítógépe kommunikáció aspektusai.....	24
III.2. A kommunikációs rendszerek.....	25
III.3. Az informatikai kommunikáció.....	26
III.4. Az Internetes kommunikáció definiálása.....	28
III.5. Az Internetes kommunikáció fajtái.....	28
III.6. A politikai kommunikáció új eszközei.....	29
III.6.1. E-mail.....	29
III.6.2. FTP.....	29
III.6.3. IRC/Chat és TALK.....	30
III.6.4. Hírcsoportok (Newsgroups).....	30
III.6.5. Levelezési listák (Mailing lists).....	30
III.6.6. Telnet.....	31
III.6.7. World Wide Web (WWW).....	31
III.6.8. PUSH technológia.....	31
III.7. A virtuális közösségek.....	31
III.7.1. Tulajdonságai.....	32
III.7.2. Az internetes közösség.....	32
III.7.3. A rendszer részei.....	33
IV. Összehasonlító elemzés (kutatás).....	35
IV.1. Bevezetés.....	35
IV.2. A kutatás kontextusa.....	35
IV.3. A kutatás kérdéseinek általános bemutatása.....	36
IV.4. A kérdőív kiértékelése.....	39
IV.5. Hipotézis vizsgálat.....	72
IV.6. A mérés következtetései.....	72
V. Zárszó.....	74
VI. Felhasznált irodalom.....	77
Ábrajegyzék.....	78

Bevezetés

„Az emberek nem az ismeretlentől félnek, mert minden ember képes mindent elérni, amit akar, és amire szüksége van. Attól félünk csak, hogy elveszítjük, amink van, legyen az az életünk vagy a földünk. De a félelmünk elmúlik, mihelyt megértjük, hogy a mi történetünket és a világ történetét ugyanaz a Kéz írta”.

Coelho Paulo

A szakdolgozat a kommunikációs technológiákkal foglalkozik, különösen a politika tekintetében. A társadalom informálása, tájékoztatása alapvető feladata az állam vezetőségének. A politikai folyamatok sikerességét (és végbemenetelét) nagyban befolyásolja az alkalmazott kommunikációs technológia. Az, hogyan és mi módon szólítjuk meg az embereket befolyással van a politikai folyamatokra mind hazai, mind nemzetközi viszonylatban. Ennek köszönhetően a politika mindig is „odafigyelt” a technológiai változásokra, az újonnan megjelenő kommunikációs rendszereket a saját igényeinek kielégítése céljából alakítja át.

A médiatörténet és a politikai kommunikáció egymással párhuzamosan térképezte fel azokat az igényeket és lehetőségeket, amelyek nélkülözhetetlenek a társadalom megszólítása céljából.

A rádió, a televízió, a különböző telekommunikációs rendszerek térhódításával megfelelő teret kapott a politika a hatékony tömegtájékoztatás és befolyásolás érdekében.

Az újkori médium valamelyest átalakítja a kommunikációs szokásokat. A rövidítések, a különböző képi jelek (ikonok, szmájlik) használata kedvezően befolyásolja a befogadói magatartás alakulását.

A politika rendkívül fontos része az alkalmazott kommunikációs technológia, hiszen a kommunikációs folyamatok révén valósul meg a politika célrendszere, azaz hogy a társadalmat „szolgálja”.

A kommunikációs folyamatok a technológiák tekintetében folyamatosan változnak. Ezeket a változásokat a társadalom is és a politika résztvevői is tapasztalják. Fontos, hogy ezen ismeretek és változások birtokában alakítják ki stratégiáikat és kommunikációs üzeneteiket.

Az internetes kommunikáció megjelenésével a politikai kommunikáció dinamikája is megváltozott. Interakció jöhet létre a kommunikálók között, ugyanakkor az üzenet viszonylag hamar célba érhet. Ez nagy előny, ha több személyt szólaltatunk meg és több egyed reakcióját kívánjuk befolyásolni.

A szakdolgozat egy kutatást is tartalmaz, amelyben összehasonlítjuk a hagyományos technológiák egyes jegyeit az új, internetes kommunikációs lehetőségekkel a politikai kommunikáció jegyében.

Több területet felölel a szakdolgozat vezérvonalára. A politikai kommunikáció, a személyes és interperszonális kommunikáció, és az internetes kommunikáció ismeretanyagából táplálkozik. Ok-okozati viszony tapasztalható a politika alakulása és az újabb kommunikációs technológiák fejlesztése és megjelenése kapcsán. A cél közös: társadalmi befolyásolás, informálás, valamint tájékoztatás.

V. Zárszó

A jelenlegi politikai finanszírozási rendszer mellett egyetlen országban sem könnyen megoldható a növekvő költségek legális előteremtése. Így szinte mindenkinek van valami vaj a füle mögött.

Ennek eredményeképpen egy folyamatos leleplezés, versengés indul egymás politikai karaktereinek a megsemmisítésére, gyakran épp a korábbi szövetségesek szivárogtatnak ki információkat. De ugyanebben a játékban érdekeltek az újságírók, a gazdasági szereplők is...

A végeredmény, hogy az emberek azt látják, hogy a politikában csálnak, az már nem is érdekes, hogy pontosan kit lepleznek le, a negatív hatások mindenkit érintenek - a kabátlopási ügyben a tolvaj és a meglopott idővel összekeveredik, senki nem emlékszik már pontosan mi is történt.

A kialakult szituációt erősíti, hogy a média botránykrónikás szerepét védik a bírók, az igazságszolgáltatásban dolgozók. A szimbiotikus viszony eredménye, hogy a vizsgálódó hatóságok és a média kölcsönösen megvédik egymást. Együtt harcolnak a demokráciáért -

legalábbis, azért ami marad belőle. Eközben delegitimizálódnak a pártok, a politikusok, a politika és végül maga a demokrácia.

A késő kapitalizmus médiával átítatott világában a globálisan is jellemző botrányok sajátossága az, hogy a közéleti diskurzuson belül elsődleges tematizáló, szervező erővé válnak. Más szavakkal: politikai skandalumok - amióta világ a világ - mindig is voltak, azonban napjainkra a nyilvánosság szerkezetét és a politika egészét is átalakította a botrányok általi kommunikáció. Eközben a botrány fogalma is kifordult önmagából. Hajdanában tartalma a közösségi normák drasztikus megsértésével kiváltott felháborodásra utalt. A botrány fogalmához hozzátartozott a botrányokozót sújtó közösségi megvetés, még akkor is, ha az adott közösség tagjainak - mondjuk a kedvezőtlen hatalmi konstelláció miatt - nem volt lehetőségük arra, hogy megvetésüket szankciókra is váltsák. Manapság azonban, az információszolgáltatás egybecsúszott a szórakoztatással, az infotainment korában közéleti botrányok átvezetésként szolgálnak az esti vetélkedő és a nagyfilm között.

A korábbi politikai botrányokban a tett és a leleplezés, a bűn és a nyilvánosság büntetése egy történetté állt össze, volt eleje, vége és nagyjából átlátható struktúrában rendeződött. Pontosan érzékeltetni lehetett a cselekmény alakulását, a feszültség változását és a morális felelősség elosztását. Vagyis a korábbi nyilvánosságszerkezetre jellemző botrány a drámával vagy a filmmel volt egylényegű. Ezzel szemben a tablóid-sajtó és a kommersz tévék korában a politikai skandalumok összetorlódnak, szerkezetük, hatásuk, a bennük felhozott érvek végérvényesen összekeverednek. Mire megpróbálnánk kibogozni, megérteni, hogy mi történt és értékelnénk az egyes szereplők tetteit, valamint megfogalmoznánk saját véleményünket, nos addigra már az adott botrány "árkon-bokron túl jár".

Valamikor a késő kapitalizmusban a botrány nem állt meg a saját lábán, elsodorta a hírek zuhataga, az a bizonyos flow, amit Raymond Williams a televíziózás lényegének tekintett. Az újkapitalizmusban a botrány már a szappanoperák logikáját követi: végeláthatatlanul hömpölyög, az egyes részek összekapcsolódnak, s a végén elmarad a morális felszabadulás. Nincs katarzis, nincs erkölcsi tanulság, csak a következő részre való várakozás feszültsége marad meg bennünk.

Összefoglalva, az információs korban a politika számára a -változó szerkezetű- médiában való megjelenés sorsdöntő. Ideális esetben e bonyolult és több szereplős viszonyban egyik fél, egyetlen szereplő sem tesz szert túlsúlyra, hanem kölcsönös függőségben igyekeznek kiszolgálni a nézőt-választót. Azonban a média sajátlagos szabályai és értékei meghatározzák azt, ahogy a politikusok az üzeneteiket kommunikálhatják.